

Bygning, som oprindelig er bestemt til Forstanderen, vel i de sidste Aar har været overladt til en anden Lærer ved Seminariet, men, saavidt jeg har hørt, under den udtrykkelige Betingelse, at han skulde fraslytte den, saasnart der blev Brug for den til den oprindelige Bestemmelse. Denne Lærer er i den sidste Tid rykket op i en anden Post ved Seminariet, og skal nu have faaet Bygningen tilskrevet som et Emolument, der for Fremtiden hører til denne Post. Dersom dette forholder sig rigtigt, er det ganske sandt, at der for Diebliffet saa at sige heller ikke findes Bygning i Skaarup, men dette Savn kunde da have været forebygget. Til Slutning sagde den ærede Cultusminister, „at Regjeringen ikke vil være bunden derved, at den nu besætter de vacante Embeder efter det tidligere Princip“; det synes mig dog, at den derved vil være ikke saa lidet bunden i sin Virksomhed i denne Sag. Jeg vil ikke tale om den forøgede Pensionssbyrde, som vel ikke har saa meget at betyde, men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvor lidet det dog er at vente, at de Mænd, som saaledes blive ansatte, under Udset til at skulle fratræde om $\frac{1}{2}$, 1 eller $1\frac{1}{2}$ Aar, virkelig ville udrette Noget. Det er en meget vanffelig Virksomhed, som forlanges af dem, idet der er combineret to forskellige, og hver for sig besværlige, Poster; men vide de vedkommende Embedsmænd iforveien, at denne Virksomhed kun skal være en midlertidig, da er det meget sandsynligt, at de ville ansee deres Ansættelse i den kun som en Forbedring i ydre Kaar, eller at de kun ville benytte den som en Stige til meget bedre Embeder, da det nemlig maa være indlysende, at, dersom man vil skaffe disse Mænd bort efter en kort Tids Forløb, vil det kun kunne skee ved meget anseelige Tilbud. — Jeg skal endnu kun bemærke, at det med Hensyn til den ærede Cultusminister, vilde have været mig kjærere, naar han endnu fremdeles vil opfatte denne vigtige Foranstaltning, om han havde kunnet anføre Bannseligheder, der mere berørte Sagen selv, og ikke blot saadanne, som ligge i saa underordnede Forhold.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjert af: Jespersen, With, Neergaard, Dlesen, Wegener, J. Christensen, R.

Pedersen, Skau, L. Hansen, Fuglede, L. Schøler, Steen, Ottesen, Hermansen og Blact.

Derefter foretoges Afstemning.

Formanden: Resultatet af Afstemningen er, at 25 have stemt for og 25 imod, at Afslutning skal finde Sted. (Tscherning: Det er altsaa forfattet). Ja! Begjeringen vilde være forfattet, hvis der havde været een Stemme mere; men, da ingen Beslutning kan tages med 50 Stemmer, skal jeg lade foretage en Afstemning ved Navneopraab.

Jespersen: Jeg frasalder Begjeringen om Afslutning for mit Vedkommende.

Formanden: Da Afstemningen er begyndt, kan der ikke tages Hensyn til, at den ærede Rigsdagsmand frasalder Begjeringen om Afslutning.

Ved det derpaa foretagne Navneopraab blev, som nedenstaaende Liste udviser, Afslutning vedtaget med 44 Stemmer mod 31.

Ja.

Ussing.
Blact.
Boserup.
Christensen, J.
Damfær.
Fenger.
Frølund.
Fuglede.
Gram.
Grønberg.
Hansen, G. A.
Hansen, L.
Hermansen.
Hjerrild.
Høier.
Jacobsen.
Jensen, Chr.
Jespersen.
Johansen.
Kampmann.
Knudsen, J.
Krieger.

Larsen, Chr.
Lyffe.
Monrad.
Mourier.
Neergaard.
Dlesen.
Ostermann.
Ottesen.
Pedersen, P.
Pedersen, R.
Poulsen, G. M.
Naben.
Rasmussen.
Rothe.
Rotwitt.
Schøler, L.
Sidenius.
Simonsen.
Skau.
Steen.
Wegener.
With.

Nei.

Gleerup.
Linnemann.
Née.
Barfod.
Bregendahl.

Christensen, B.
Clausager.
Damgaard.
Hansen, G. H.
Hansen, J. A.